

Το Πρωτοδικείο, εφαρμόζοντας το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', κατά την εκ μέρους του εξέταση της σχετικής ομοιότητας των αντιπαρατιθεμένων σημάτων, υπέπεσε σε νομική πλάνη. Το Πρωτοδικείο προέβη στην εκτίμησή του όχι βάσει μιας σφαιρικής εκτίμησης της συνολικής εντύπωσης που προκαλούν τα σήματα, από οπτικής ή ακουστικής απόψεως, στον μέσο καταναλωτή, αλλά βάσει μιας σύντομης ανάλυσης των γλωσσικών και λεκτικών χαρακτηριστικών των λέξεων από τις οποίες αποτελούνται τα αντιστοιχα σήματα.

Κατά την εκτίμηση της ομοιότητας, το Πρωτοδικείο όφειλε να εξετάσει τα σήματα ως σύνολο και σε σχέση με τον αντίκτυπο του συνόλου των αντιπαρατιθεμένων σημάτων στον μέσο καταναλωτή από οπτικής και, ειδικότερα, από ακουστικής απόψεως. Περαιτέρω, το Πρωτοδικείο δεν έλαβε υπόψη το γεγονός ότι τα επίμαχα προϊόντα είναι προϊόντα σε σχέση με τα οποία ευλόγως αναμένεται από το σχετικό κοινό να επιδείξει ιδιαίτερη επιμέλεια τόσο κατά την επιλογή όσο και κατά τη χρήση των εν λόγω προϊόντων. Αν το Πρωτοδικείο είχε εφαρμόσει την ορθή προσέγγιση, θα είχε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι τα δύο σήματα διαφέρουν τόσο από ακουστικής όσο και από οπτικής απόψεως.

Το Πρωτοδικείο δεν προσδιόρισε το σχετικό κοινό και, ως εκ τούτου, υπέπεσε σε νομική πλάνη. Ως προς την εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', το Πρωτοδικείο, προσδιορίζοντας ότι οι ασθενείς αποτελούν μέρος του σχετικού κοινού, υπέπεσε σε νομική πλάνη. Το Πρωτοδικείο όφειλε να καταλήξει στο συμπέρασμα, σύμφωνα με τον νόμο, ότι το σχετικό κοινό αποτελείται από τα μέλη των ιατρικών επαγγελμάτων.

Το Πρωτοδικείο, κατά την εκτίμηση της ομοιότητας, ενήργησε κατά μηχανιστικό τρόπο. Το Πρωτοδικείο δεν προέβη σε στάθμιση των ομοιοτήτων που είχε διαπιστώσει και δεν εξέτασε αν οι εν λόγω ομοιότητες οδηγούσαν σε κίνδυνο συγχύσεως. Αντιθέτως, θεώρησε ότι υφίστατο τέτοιος κίνδυνος. Το Πρωτοδικείο, ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο, παρέβλεψε τις διαφορές μεταξύ των αντιστοιχών σημάτων και προϊόντων και θεώρησε ότι οι εν λόγω διαφορές δεν κλονίζουν την ύπαρξη του ως άνω κινδύνου. Το Πρωτοδικείο κατέληξε στο συμπέρασμα αυτό χωρίς να διευκρινίσει τους λόγους που το οδήγησαν στο εν λόγω συμπέρασμα. Επομένως, το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομική πλάνη κατά την εκ μέρους του εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', όπως αυτό ερμηνεύεται από το Δικαστήριο, ή/και παρέβη την προβλεπόμενη διαδικασία, και ιδίως το άρθρο 81 του Κανονισμού Διαδικασίας, ως εκ του ότι δεν αιτιολόγησε την απόφασή του.

Το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομική πλάνη ως εκ του ότι δεν έλαβε υπόψη το επίπεδο της προσοχής που επιδεικνύει ο μέσος καταναλωτής των σχετικών προϊόντων και το αν το εν λόγω επίπεδο της προσοχής μπορεί να μειώσει τον κίνδυνο συγχύσεως. Το Πρωτοδικείο όφειλε να λάβει υπόψη το ιδιαίτερο υψηλό επίπεδο της προσοχής που επιδεικνύει ο μέσος καταναλωτής όταν προετοιμάζει και προβαίνει στην επιλογή του μεταξύ των σχετικών προϊόντων, καθώς και το αποτέλεσμα που μπορεί να έχει επί του κινδύνου συγχύσεως το εν λόγω επίπεδο της προσοχής. Επομένως, το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη κατά την εκ μέρους του εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', όπως αυτό ερμηνεύεται από το Δικαστήριο.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tribunal des affaires de Sécurité Sociale de Paris στις 22 Φεβρουαρίου 2006 — Philippe Derouin κατά Union pour le Recouvrement des Cotisations de Sécurité Sociale et d'allocations Familiales de Paris — Region Parisienne (Urssaf)

(Υπόθεση C-103/06)

(2006/C 108/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal des Affaires de Sécurité Sociale de Paris.

Ημερομηνία καταθέσεως: 22 Φεβρουαρίου 2006

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Philippe Derouin.

Καθής: Union pour le Recouvrement des Cotisations de Sécurité Sociale et d'allocations Familiales de Paris — Region Parisienne (Urssaf).

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει ο κανονισμός 1408/71, της 14ης Ιουνίου 1971⁽¹⁾, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απαγορεύει σε σύμβαση, όπως η γαλλοβρετανική φορολογική σύμβαση της 22ας Μαΐου 1968, να προβλέπει ότι τα αποκτηθέντα στο Ηνωμένο Βασίλειο εισοδήματα από εργαζόμενους, οι οποίοι κατοικούν στη Γαλλία και υπάγονται σε σύστημα κοινωνικής ασφάλισης στο κράτος αυτό, αποκλείονται από τη βάση υπολογισμού της γενικής κοινωνικής εισφοράς (C.S.G.) και της εισφοράς για την εξόφληση του κοινωνικού χρέους (C.R.D.S.), που επιβάλλονται στη Γαλλία;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου της 14ης Ιουνίου 1971 περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ L 149, σ. 2).